

GŁOS NARODU

NR. 229. — ROK XXXIX.

CZWARTEK

25 SIERPNI 1932.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA I DRUKARNIA KRAKOW, ULICA SW. KRZYZA L. 11.
 KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKOW 401.099.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
Miesięcznie	6-20 zł.	5-70 zł.	6-20 zł.	9-50 zł.	5-70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.

Od czego zacząć...

W wyniku dotychczasowych rozważań na temat sytuacji finansowo-gospodarczej w kraju można ustalić dwie prawdy, których nie zakwestjonuje nawet najbardziej fanatyczny zwolennik dzisiejszego systemu rządzenia państwem. Musi się on zgodzić z tem, że sytuacja ta staje się coraz cięższa i że niema absolutnie żadnych danych, aby można było przypuszczać, że zajdzie w niej jakaś zmiana na lepsze. To jedno. A drugie — i to jest sprawa trudniejsza, bo wymaga już pewnego samozaparcia się — musi przyznać, że wszelkie zabiegi rządu, mówiąc nawiasem, bardzo jednostronne, zmierzające do poprawy naszych stosunków gospodarczych i umocnienia naszej sytuacji finansowej, nie dały oczekiwanych wyników. I jedno i drugie stało się dziś jakgdyby aksjomatem, wybijającym się na czoło tych wszystkich zagadnień, które składają się na obraz współczesnej rzeczywistości polskiej.

Trzeba to stwierdzić i jak najmocniej podkreślić, bo wszelkie niedomówienia, wszelkie przymykanie oczu na to, co się w okolo nas dzieje, nie tylko nam nic nie pomoże, ale utrudni wyciągnięcie z obecnej sytuacji właściwych wniosków, a bez tego nie może być mowy o wynalezieniu środków, które bezwzględnie muszą być zastosowane, jeżeli mamy wyjść z dzisiejszego marazmu.

P. Lempicki oraz inni publicyści z obozu sanacyjnego, reprezentujący kapitalistyczno-konserwatywny światopogląd, zdają się wierzyć, że da się coś zrobić dla poprawy sytuacji gospodarczo-finansowej, nie zmieniając w niczem istniejących stosunków politycznych. Jeżeli tak wierzą naprawdę, to trzeba podziwiać tę wiarę, głuchą na wszystko, co się dzieje w Polsce, ale nie można jej podzielać. Dla nas jest to ta sama ślepota, której objawy i skutki mieliśmy sposobność obserwować w innych państwach. Jeżeli zaś udają, że wierzą, to przede wszystkim źle się przysługują tej warstwie społeczeństwa, której interesy reprezentują i którą mają bronić w swej działalności publicystycznej.

Poprawa sytuacji gospodarczo-finansowej jest jak najściślej zależna od zmiany stosunków politycznych w państwie. Jest to taki sam aksjomat, jak ten, że rządy pomajowe nie mogą sobie poradzić z pogłębiającym się coraz bardziej kryzysem. Wyszukiwanie środków zaradczych na jedną chorobę, a świadome i celowe pomijanie drugiej, chociaż między obu wiadomymi istnieją głęboki przyczynowy związek, ma ten skutek, że wszelkie lektarstwo nie przynosi żadnej ulgi choremu... Przeważnie, czuje się on coraz gorzej.

Zanim przystąpi się do leczenia, trzeba postawić trafną diagnozę, a nie jest to w Polsce zadanie tak beznadziejne, jak to usiłują niektórzy przedstawić. Nie wszystkie źródła kryzysu gospodarczego u nas mają charakter ogólno-światowy; wiele z nich pochodzi z naszych specyficznych warunków i one to przede wszystkim zaciążyły tak tragicznie nad życiem w Polsce. Dopóki nie dotrze się do tych źródeł, dopóki nie zmieni się tych warunków, tru-

dno nawet myśleć o jakiegokolwiek zmianie na lepsze.

Jedną z najgłębszych przyczyn przesiłenia gospodarczo-finansowego u nas jest dominujący ponad wszystkim brak zaufania, który stał się chorobą chroniczną i powoduje najrozmaitsze skutki. Ta powszechna nieufność wynika przede wszystkim z braku wiary w trwałość obecnych stosunków politycznych w państwie i z głębokiego przekonania, że stosunki te nie mogą się już utrzymać długo. Na tem tle powstają najrozmaitsze przewidywania co do sposobu likwidacji tych stosunków, i to wytwarza nastrój ciągłego wyczekiwania, paraliżujący wszelką energię i inicjatywę. Bo pieniądze w Polsce są, lecz leżą w ukryciu w domu, albo w skrytkach bankowych, leżą bezużytecznie, bo ci, którzy je posiadają, znajdując się pod stałą sugestją, że nie wiadomo, co jutro przyniesie, nie chcą ryzykować. Wstrzymany został dopływ kapitałów do życia gospodarczego, które też wykazuje coraz słabsze tętno, a w niektórych dziedzinach zupełnie już zamarło.

Na to groźne zjawisko jest tylko jedna rada. Usunięcie źródła niepewności i niepokoju, wytwarzających powszechny brak zaufania. Trzeba zlikwidować system sanacyjny, a powrócić na drogę normalnych stosunków politycznych, kiedy to państwo jest rządzone nie przez genjuszów, ale przez ludzi przeciętnych, którzy mają to do siebie, że dają większą gwarancję pewności, że życie państwa toczyć się będzie po zwykłej drodze powolnego i spokojnego rozwoju. Tylko ci przeciętni ludzie, dochodzący do władzy w drodze normalnej i pozostający pod kontrolą zarówno opinii publicznej, jak i wybranych przez naród instytucji prawodawczych, przyczynią się do stabilizacji stosunków wewnętrznych i do odbudowy zaufania. Polska, naprawdę, już zatęskniła za rządami tego typu ludzi. Kto usiłuje przeciwstawić się tej tęsknocie, ten wykazuje nie tylko niezrozumienie zbiorowej duszy narodu, ale pogłębia jeszcze bardziej istniejącą nieufność.

Zmiana wewnętrznych stosunków politycznych, jako zasadniczy warunek odbudowy zaufania, jest niemniej konieczna ze względu na zagranicę. Polska potrzebuje dopływu kapitałów obcych, ale p. Lempicki ludzi się, przypuszczając, że otrzymamy je przy dzisiejszym systemie rządzenia. Smętne, a niekiedy upokarzające dzieje zabiegów o drugą transzę pożyczki kolejowej, są dowodem, jak wszelkie nadzieje w tym względzie są mało uzasadnione. Pożyczki udzielane są państwu, które mogą się wykazać stabilizacją stosunków wewnętrznych i współudziałem w rządach całego narodu przez normalnie wybrane ciała reprezentacyjne. Przykładem tego jest ostatnio Rumunja. Otrzymała pożyczkę dopiero wówczas, gdy do władzy doszedł rząd, będący wyrazem większości parlamentarnej, wybranej bez żadnego przymusu i nacisku ze strony władz administracyjnych.

Tak patrzy na te sprawy zagranica, zwłaszcza te państwa, które udzielają po-

Polecamy!

po najtańszych cenach fabrycznych w wielkim wyborze

Linoleum, Geraty, Dywany wełniane i pluszowe
Chodniki, Kapy ^{na} 162ka Koce i Pledy, Narzuty,
Firanki, Portjery, Chodniki kokosowe,
Płaszczki gumowe i impregnowane

PRZEMYSŁ-LINOLEUM
Kraków, Rynek 10.
Warszawa, Marszałkowska 148. — Bielsko, Wzgórze 20.
89 warszawskich sklepów.

Demonstracja hitlerowców w Bytomiu.

Wrocław, 24 sierpnia. Naczelny wódz oddziałów szturmowych partii hitlerowskiej Roehm przybył dziś do Bytomia na polecenie Hitlera, aby z obrońcami skazanymi na śmierć szturmowców omówić możliwości związane z kwestją ulaskawienia lub zniesienia wyroku. Około południa zebrały się na placu przed budynkiem sądowym i przyległych ulicach tysięczne tłumy umundurowanych szturmowców z przywódcą oddziałów szturmowych Śląska posłem do Reichstagu Heinesem na czele, celem powitania Roehma. Z tłumy zebranych poczęto wznosić okrzyki:

„Wypuścić naszych towarzyszy! Uwolnić skazanych!”

Zaintonowano bojowe pieśni hitlerowców. Na miasto wyruszyły wzmocnione oddziały policji uzbrojonej, która czuwa nad utrzymaniem porządku. Demonstracje trwają w dalszym ciągu.

ZAMACH NA URZĄD SKARBOWY.

Wrocław, 24 sierpnia. W Koźlu nad Odrą rzucili ub. nocy nieznanymi sprawcy dwa granaty ręczne pod urząd skarbowy. Wskutek wybuchu wyleciało w kilku okolicznych domach szyby w oknach. Poza to większej szkody nie zanotowano. Sprawcy oddali następnie kilka strzałów rewolwerowych, które nikogo nie trafiły, poczem zbiegli.

Wielka i krwawa bitwa w Brazylii.

Nowy Jork, 24 sierpnia. Wedle oficjalnego doniesienia z Rio de Janeiro w okręgu Cunha po dwudniowej bitwie między wojskami rządowymi pod wodzą gen. Limy a powstańcami brazylijskimi stanu Sao Paulo, stojącymi pod dowództwem generała niemieckiego Klingera, powstańcy ponieśli decydującą

klęskę. Rozegrana bitwa była największą bitwą, jaka kiedykolwiek stoczona została w Brazylii. Zastosowano w niej najnowocześniejszą broń i prowadzona była na froncie długości 8 mil angielskich. Po obu stronach były liczne ofiary w zabitych i rannych. Wojska rządowe wzięły do niewoli licznych powstańców a między nimi syna dawnego prezydenta brazylijskiego Washingtona Luis. Wojska rządowe maszerują na Sao Paulo.

Podczas gdy komunikat oficjalny głosi zwycięstwo wojsk rządowych, komunikat głównej kwatery powstańców twierdzi, że powstańcy odnieśli poważne sukcesy i wyparły wojska rządowe.

A. D.

